

Gældende formulering.

§ 122. I indenrigsfart kan bortfragteren ikke tage forbehold om indskrænkning i sit ansvar for godset i tiden fra lastningen til losningen, uden for så vidt angår levende dyr og dækslast.

Stk. 3. Under forudsætning af gensidighed kan kongen udvide disse bestemmelser til også at gælde fart mellem Danmark og andre stater.

§ 123. Skal eller kan befordringen af godset helt eller delvis udføres ved en anden fragtfører, kan bortfragteren uanset bestemmelserne i § 122 forbeholde sig ansvarsfrihed for skade, der indtræffer, medens godset er i den anden fragtførers varetægt.

*Forslaget.**V. Anvendelsesområde.*

§ 168. §§ 95, 97, 98, stk. 2, 101, stk. 1, 118-123, 152, 161, 162 og 284, stk. 1, nr. 7, og stk. 2, 1. pkt., kan ikke fraviges ved aftale til skade for afladeren, befragteren eller modtageren, i tilfælde hvor dansk ret skal anvendes efter § 169. Som en sådan aftale anses forbehold om at overdrage retten til erstatning ifølge forsikringsaftale til bortfragteren og lignende forbehold.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at der optages bestemmelser om fælleshavari, jfr. § 211, i fragtaftalen, eller at der tages forbehold om indskrænkninger i bortfragterens ansvar for godset i tiden forud for lastningens begyndelse efter losningens afslutning eller om fritagelse for ansvar for transport af levende dyr eller af last, der i fragtaftalen er angivet som dækslast og virkelig føres på dæk.

Stk. 3. Er det aftalt, eller fremgår det af omstændighederne, at befordringen af godset helt eller delvis skal udføres af en anden end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer, medens godset er i den anden fragtførers varetægt.

Stk. 4. Hvis godsets usædvanlige beskaffenhed eller tilstand eller de særlige omstændigheder eller vilkår, hvorunder befordringen skal finde sted, gør det rimeligt, at der træffes aftale om indskrænkning i bortfragterens forpligtelser eller udvidelse af hans rettigheder, er aftalen gyldig, såfremt der ikke udstedes konnossement, men vilkårene optages i et modtagelsesbevis, der skal være et ikke-negotiabelt dokument og betegne sig som sådant.

§ 169. Befordring i henhold til konnossement er undergivet konventionslovgivningen i den stat, hvor konnossementet er udstedt, hvis dette er en konventionsstat. Er konnossementet udstedt i en stat, der ikke er konventionsstat, men befordringen finder sted fra en konventionsstat, er befordringen undergivet denne stats konventionslovgivning. Er konnossementet udstedt i henhold til et certeparti gælder, hvad der er fastsat i 1. og 2. pkt., kun for så vidt konnossemen-